

Слово на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит за Рождество Богородично

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

В първия ден на септември посрещнахме началото на Църковната нова година, а днес сме в радостта на първия голям празник от богослужебния кръг – Рождеството на Пресвета Богородица. Съпреживяваме светлата радост на светите и праведни Йоаким и Анна и ликуваме, заедно с цялото творение, с вестта за раждането на най-свидния плод на човешкия род, защото, ето: „Днес неплодната Анна ражда Божията Отроковица, предизбрана от всички родове за да бъде обител на Царя на всички и Твореца – на Христа Бога, за да се изпълни Божественият промисъл, чрез който ние, родените на земята, бяхме възсъздадени и обновени от тлението – за живот безкраен“ (Стихира на Великата вечерня на Рождество Богородично).

Раждението на Божията майка е неделима част от великата тайна, която

апостолът нарича „скривана от векове в Бога, Който създаде всичко чрез Иисуса Христа“ (Еф. 3:9), защото осъществяването на това, че „Бог се яви в плът“ (1 Тим. 3:16), нямаше да бъде възможно без съработничество от страна на човешкия род, без нашето човешко участие, което е принесено в личността на Всесветата Пречиста Дева и Богородица. Рождеството ѝ е предвкусване на тази най-повратна точка в цялата човешка история, когато Сам Бог ще стане човек, за да даде възможност на човека да изпълни същинското си предназначение и да стане бог по благодат (св. Атанасий Велики). От момента на Рождеството на Пресветата Владичица и Приснодева Богородица в историята на света започват да текат последните дни и години до Боговъплъщението, до спасителния миг на явяването на Божия Син сред нас. И затова на днешния празник Църквата пее и ликува, защото „днес на земята Всемогъщият Бог приготвя за Себе Си свят Престол, и така се поставя началото на нашето спасение“ (Стихира на Великата вечерня на Рождество Богородично).

Нека светият образ на раждащата се днес Небесна Всецарица да бъде всякога пред нас и нейната чистота и всецялостна отдаденост на Божията воля да бъдат неизменен и постоянен наш стремеж, тъй като призиванието ни към е богоуподобяването, с което първа от всички човеци беше удостоена тъкмо тя, която „намери благодат у Бога“ (Лука 1:30). Да ѝ подражаваме според силите си и да се стремим към нейното съвършенство в молитвите и послушанието, и да не мислим, че възможното за нея е невъзможно за нас, немощните, защото Божията сила „се в немощ напълно проявява“ (2 Кор. 12:9).

Всесветата Дева е венец на хилядолетната старозаветна праведност. Благодарение на нея и на нейното осъзнато съдействие в домостроителното Божие дело старото отмина и епохата на Закона отстъпи, за да даде път на новата епоха, епохата на Благодатта и на любовта. В тази епоха живеем и ние днес, ползвайки се щедро от плодовете на Боговъплъщението, и от нас се очаква същото това осъзнато съдействие в богочовешкото домостроително дело. Защото тайнството на Богочовечеството – макар и неизменна част от Божия план за света, нямаше да стане възможно без нейното свято съизволение и участие: „ето рабинята Господня; нека ми бъде по думата ти“ (Лука 1:38).

Тези съдбоносни думи на Пресвета Богородица трябва да бъдат и наши думи; тази нейна доброволна решимост да бъде рабиня на Господа, а не на греха и смъртта, трябва да бъде и наша решимост и всякогашна готовност да

съдействаме на Господ в желанието Му да ни освободи от оковите на тлението, и да ни дарува своето Царство и живот „в изобилие“ (Иоан 10:10). Господ „иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината“ (1 Тим. 2:4), но за да бъде това възможно е необходимо и нашето желание и съдействие за това, а най-съвършеният пример за тази готовност имаме в лицето на раждащата се днес Божия майка – неизменната застъпница на целия християнски род.

По нейните свети молитви Господ Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg